

አገርህ ነበረን!

«.. አገር - አገር ይላል.. ይህ አገራዊ-ብርቁ
(እኛም) አገር (አለን) .. እሚታይ በሩቁ...»1*
እማይገባበት ጊዜ እየጠበቁ!

አገርህ ነበረን!

ድንግል ጥቁር አፈር - ለምለም ብሩክታይት፤
የተፈጥሮ ጸጋ - አጊጦ ያስዋባት፤
የፍቅር ማኅተም - በልባችን ሰፍሮ፤
በየደም-ስራችን - እሚኖረን አብሮ፤

ግና ምን ያደርጋል!

ውበት አበባቿን - በእምቡጥነት ቀጥፈን፤
ተፈጥሯዊ ሃብቷን - አባክነን አምክነን፤
እርቃናን አቁመን - ግርማ ክብሯን ሸጠን፤
ብር እናፍቃለን - በጅ ያለ ወርቅ ንቀን።

የጀግኖች ትውልድ ውርስ - የአርነት ግርማ፤
የተስፋዎ ምድር - የሰብዕ ዘር ማማ፤
እሱማ ነበረን! አገር የተዋበች፤
ስንቱን ቅኝ-ገዢ - ምራቁን ያስዋጠች፤
አናውቅበት ብለን - ተስማምቶ መኖሩን፤
መካፈል ተስኖን በጋራ ፍሬዋን፤
ነጠፈ ደረቀ.. - መና ባክኖ ቀረ፤
የፉክክሩ ቤት -ሳይዘጋ አደረ።

ሰላሙን ብንፈጥር - ለማምረት ብንጥር፤
ለሁሉ እምትበቃ - ልቃ እምታስመካ፤
«የዳቦ ቅርጫት» - ለመላው አፍሪካ፤
ልትሆን እምትችል - አገርህ ነበረን፤
ድፍን ልባችንን - መክፈቱን አቅቶን፤
ጭፍን ዐይናችንን መግለጡን ተስኖን፤
ከመርንባትና - የችጋሩን መዐት፤
ባለም መዝገብ-ቃል - ሥሚን አስጠራናት።

የዕልፍ-አዕላፋት - ታዛ መናኸሪያ፤
ሕብረ-ቀለም ውሁድ - የድንቅ ውበት ማያ፤
አገርህ ነበረን! - ባለታሪክ ዝና፤
ባለሸጋ ባህል - ባለቅርስ ገናና፤
«ነበርን» አምልኮን - ያሁኑን እንዳናይ፤
መጪውን አሻግረን - እንዳናልም ራዕይ፤
የጅል ፖለቲካ - ሆኖብን ደንቃራ፤
እንክት አርገን በላን - የትውልድ አደራ።

አገርስ ነበረን!

የተመራመሩ - ባለብልሃቶች፤
 ለክፍ ቀን ደራሽ - አምጣ ያፈራች፤
 «መኖር አለመኖር...» - ባገር እሚኖሩ...፤
 ፖለቲካ አንቋቋው - እንደወጡ የቀሩ፤
 ላለም ትምህርት ቤት - ዘይ እሚያስተምሩ፤
 ሳይንስ ቴክኖሎጂ .. - ጥበብ እሚፈጥሩ...፤
 መኖርስ ነበሩ!
 ልባቸው ተነክቶ - ሁሌ እንደተቆጩ፤
 በጨለማው ግዝፈት - እንደተበሳጩ፤
 በ«ይነጋ ይሆናል» - በተስፋ እሚኖሩ፤
 በመላ ዓለም ዙሪያ - እሱማ ነበሩ።

አገርስ ነበረን! ለሕዝቧ እማትመች፤
 ሁሌም ለሚገኝት ቦታ እምታመቻች፤

አገር? ያውም አገር ነዋ! - እሱማ ነበረን፤
 «ላም አለን በሰማይ...» - ሆኖ እንጂ የቸገረን፤

አገርስ ነበረን!
 ጥንተ-ታሪክ አልፋ - የሰው ዘር መነሻ፤
 ሆነን ቀረን እንጂ - ያለም መጨረሻ።

ጌታቸው አበራ
 መስከረም ፳፻፩ ዓ/ም
 (ሰፕቴምበር 2008)

] * ከአስቴር አወቀ ዘፈን በከፊል የተወሰደ